

да разгледватъ щото имъ са угажда. Всичко туй тъй са понаравило на тѣзъ хора, щото съ голѣма охота дохождали въ Петербургъ, така щото търговията малко много са поразвила. Смелостта и свободното обхождение на мореплавателитѣ съ господаря, принуждавали всичкитѣ Петербургски търговци да бждатъ точни и честни съ тѣхъ, не за друго отвѣнъ защото и за най-малка неточность тѣ са отправяли и са оплаквали лично на Петра, монарха, споредъ обичая на тѣхното правителство, имъ давалъ свободенъ достъпъ и слушалъ всичкитѣ имъ жалби. Съ една речъ, мореплавателитѣ, а най-вече холандейскитѣ, които въ онуй време били най-много, са обхождали най-свободно съ господаря. Веднажъ той срѣщналъ въ лѣтната градина единъ отъ холандейскитѣ капетани, когото казалъ предъ време билъ виждалъ въ Архангелско. Той го попиталъ Петербургъ ли му са повече нрави или Архангелскъ.

— Петербургъ ми са не аресва тѣй както ми са ареса Архангелскъ, казалъ капетанина.

Тозъ отговоръ са показалъ на господаря нѣкакси страненъ; той попиталъ за причината.

— Ваше величество, отговорилъ капетанина, въ Архангелскъ е друго нѣщо; тамъ щомъ пристигнешъ и ще намѣришъ изрядни блини, тукъ ги нѣма.

— „Добрѣ“, отговорилъ господаря, като са засмѣялъ, „ела утре съ съотечественницитѣ си при менъ въ двореца. Азъ ще ви покажъ че и тукъ както, и въ Архангелскъ, има блини“.

Като са върналъ въ двореца, господаря тозъ часъ повикалъ първия си готвачъ Фелтена и заповѣдалъ му да направи за утрешния денъ блини и други приятни ястиета; на другия денъ всичкитѣ холландски мореплаватели обѣдрани и са веселили въ императорския дворецъ.